

здоров'я фінансується переважно з державного бюджету. Національне соціальне страхування фінансується за рахунок страхових внесків самих працівників та підприємців. Крім охорони здоров'я, яке майже на 90% субсидується за рахунок бюджету, фінансування за рахунок податкових джерел характерно для забезпечення від нещасних випадків на виробництві, а також сімейної адресної допомоги [4, с. 445].

Таким чином, правове регулювання соціального захисту населення у зарубіжних країнах зумовлюється багатьма факторами. Сюди належать питання національного доходу, національного законодавства, історичних традицій держави, запроваджені на практиці моделі соціального страхування.

Список використаних джерел:

1. Социальная поддержка населения в зарубежных странах / В. Трубин, Н. Николаева, М. Палеева, С. Гавдифаттова // Социальный бюллетень. – 2016. – № 6. – С. 7–31.
2. Макейкина С. М. Социальное страхование в странах Европейского Союза [Электронный ресурс] / С. М. Макейкина // Экономические исследования и разработки. – Режим доступа до ресурсу: <http://edrj.ru/article/07-01-17>.
3. Углова К. М. Роль государства в развитии отраслей социального комплекса // «Современные аспекты экономики» / К. М. Углова // Современные аспекты экономики. – 2010. – № 1. – С. 64–67.
4. Долина О. Н. Государственное финансовое регулирование социальной сферы и социальных рисков / О. Н. Долина // Аудит и финансовый анализ. – 2012. – № 4. – С. 444–449.

Харченко К.В.

студент,

Науковий керівник: Дуравкін П.М.

кандидат юридичних наук, доцент,

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

В сучасних умовах економічні інтереси кожної держави реалізуються за допомогою фінансових відносин. Питання щодо бюджету, бюджетного процесу є невід'ємною складовою частиною відносин у фінансовій сфері. Виконання бюджету є центральною стадією бюджетного процесу, системою економічних відносин, які пов'язані із забезпеченням надходження доходів до усіх складових ланок бюджетної системи держави для забезпечення виконання нею своїх функцій. У цьому процесі задіяні органи і посадові особи законодавчої, виконавчої влади, тобто ті суб'єкти, які наділені певними повноваженнями, що реалізуються на відповідних стадіях бюджетного процесу.

Реалізація функції управління бюджетними потоками у багатьох державах стала можливою через консолідацію фінансових ресурсів держави на єдиному казначейському рахунку. Така форма обслуговування бюджетних коштів дозволяє отримувати вичерпну інформацію про стан державних фінансів.

Мною розглянуто та виокремлено основні особливості бюджетного процесу на стадії виконання бюджету на прикладі 2 країн: Франції та Німеччини.

Наразі відслідковується тенденція до чіткого розподілу повноважень між органами державної влади стосовно питань бюджету. З огляду на те, що уряду належить законодавча ініціатива, у бюджетній сфері перевагу мають органи виконавчої влади. Так, згідно зі ст. 47 Конституції Франції, якщо парламент не прийняв рішення протягом 70-денного строку, положення проекту можуть бути введені в дію за допомогою ордонансу [1, ст. 47].

У Франції діє казначейська система виконання бюджету, що забезпечує акумулювання фінансових ресурсів на одному рахунку. Казначейство Франції здійснює збір державних податкових і неподаткових платежів, зарахування відрахувань до фондів соціального страхування, проводить виплати бюджетних коштів, здійснює контроль і оплату видатків місцевих колективів і публічних установ, надає допомогу службам префектур у дотриманні законності та бюджетного контролю діяльності місцевих колективів [2, с. 18]. Рахункова палата супроводжує виконання затвердженого бюджету, допомагає Парламенту і Уряду контролювати виконання фінансових законів і законів про фінансування соціального забезпечення, а також оцінювати всі напрямки діяльності органів публічної влади в інтересах населення. Характерною рисою казначейства Франції є те, що воно не тільки здійснює облік, розподіл і централізацію зібраних податковою службою податків і зборів, а й безпосередньо займається збором деяких з них, зокрема прибуткового податку, а також митних зборів на рівні комун або їх об'єднань.

Навіть у тих країнах, де законодавча влада стоїть на чолі, уряд має певні переваги у бюджетному процесі. Безпосередню роботу по виконанню державного бюджету у багатьох зарубіжних країнах покладено на органи виконавчої влади, причому така робота обов'язково супроводжується складанням звіту про виконання бюджету із подальшим його затвердженням законодавчою владою.

Стосовно питання про фінансове планування, складання та виконання бюджету можна сказати, що майже у всіх зарубіжних країнах саме казначейство займається короткостроковим фінансовим плануванням. А виконання бюджету є базисною діяльністю казначейства у всіх зарубіжних країнах. Цей етап включає в себе контроль за всіма надходженнями і виплатами, а також операційну діяльність у процесі збирання надходжень платежів. Слід звернути увагу на те, що контроль за виконанням бюджету для органів казначейства здебільш пов'язаний з виконанням бюджету за видатками, оскільки доходи бюджету контролюються насамперед податковими органами [3, с. 33–35].

Виконання федерального бюджету Німеччини є третім етапом бюджетного циклу. У Німеччині органом державного управління фінансами є Міністерство фінансів, воно розробляє основи фінансової, податкової, валютної і кредитної політики. Також серед повноважень виділяються: складання проекту бюджету та середньострокового фінансового плану, здійснення касового обслуговування бюджету та здійснення контролю за виконанням бюджету. В управлінні фінансами бере участь Федеральне відомство з фінансів і Федеральне управління державним боргом, підлеглі Федерального Міністерства фінансів [4, с. 123]. Рахункова палата супроводжує виконання затвердженого бюджету. При цьому за потреби необхідні корективи можуть вноситися в поточному бюджетному році, наприклад припинення економічно неефективних планових витрат. Усі учасники вважають перевірки, що супроводжують процес, та консультації ефективними й результативними, на відміну від тих, котрі проводяться із запізненням. Перевірки, що супроводжують процес, передбачають негайне реагування, а не в майбутньому, під час оцінки стану справ [5, с. 37].

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок про те, що казначейська система виконання бюджету спрямована на забезпечення своєчасного надходження та цільового використання фінансових ресурсів держави. Від того, яким чином буде організовано роботу казначейства, залежатимуть і виконання бюджету, і макроекономічні процеси в державі.

Список використаних джерел:

1. Конституція Франції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.conseil-constitutionnel.fr/conseil-constitutionnel/root/bank_mm/constitution/constitution_russe_version_aout2009.pdf
2. Чечуліна О.О. Державне казначейство: правовий статус і напрямки діяльності // Економіка. Фінанси. Право. – 2000. – № 12. – С. 18.
3. Салієнко О. О. Процес оцінювання ефективності механізму взаємодії органів законодавчої та виконавчої влади в Україні [Текст] / О. О. Салієнко // Право та державне управління : зб. наук. пр. : виход. 4 р. на р. / Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя : Класич. приват. ун-т, 2013. – 2013, № 1 (10). – С. 181–185. – Бібліогр. : с. 185.
4. Тер-Мінассян Т. Створення казначейства в країнах з перехідною економікою / Т. Тер-Мінассян, П. Паренте Педро, П. Мартінес-Мендес // Робочий документ. – Міжнародний Валютний Фонд. – 2000.
5. Шпільхофф, Лотар Роль рахункових палат у бюджетному циклі Німеччини та їхні потенційні позитивні ефекти в суспільстві / Лотар Шпільхофф // Фінанси України. – 2014. – N 10. – С. 32–41.